

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Полякової Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 192, частини другої статті 524, частин другої, третьої статті 533 Цивільного кодексу України, Декрету Кабінету Міністрів України „Про систему валютного регулювання і валютного контролю“, постанов Верховного Суду

Київ
26 липня 2023 року
№ 127-1(I)/2023

Справа № 3-108/2023(201/23)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Полякової Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 192, частини другої статті 524, частин другої, третьої статті 533 Цивільного кодексу України, Декрету Кабінету Міністрів України „Про систему валютного регулювання і валютного контролю“ від 19 лютого 1993 року № 15–93 (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 17, ст. 184) зі змінами, постанов Верховного Суду.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Полякова О.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 99 Конституції України (конституційність) частину другу статті 192, частину другу статті 524, частини другу, третю статті 533 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), Декрет Кабінету Міністрів України „Про систему валютного регулювання і валютного контролю“ від 19 лютого 1993 року № 15–93 зі змінами (далі – Декрет), якими встановлено особливості використання іноземної валюти та визначено валютне регулювання в Україні.

Автор клопотання також просить перевірити на відповідність статті 99 Основного Закону України постанови Верховного Суду та порушує питання щодо свого правового статусу, окремих юридичних фактів, нормотворчої діяльності Кабінету Міністрів України, Національного банку України.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Полякова О.В. звернулася до Дніпровського районного суду міста Києва з позовною заявою до Товариства з обмеженою відповідальністю „Фінансова компанія Інвест-Кредо“ (далі – Товариство), зокрема, про визнання недійсним кредитного договору, за яким Товариство відкрило Поляковій О.В. кредитну лінію в іноземній валюті.

Дніпровський районний суд міста Києва рішенням від 27 вересня 2021 року позовні вимоги Полякової О.В. залишив без задоволення.

Київський апеляційний суд постановою від 25 травня 2022 року апеляційну скаргу Полякової О.В. задовольнив частково: мотивувальну частину рішення Дніпровського районного суду міста Києва від 27 вересня 2021 року виклав у новій редакції, в іншій частині – залишив без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду постановою від 28 жовтня 2022 року касаційну скаргу Полякової О.В. залишив без задоволення.

На думку автора клопотання, застосування в остаточному судовому рішенні в його справі оспорюваних положень Кодексу призвело до порушення статті 99 Конституції України, „дозволивши вільне її трактування“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Полякова О.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, законів України, Декрету, на рішення Конституційного Суду України, практику Верховного Суду та судові рішення в її справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Зі змісту остаточного судового рішення у справі Полякової О.В. – постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного цивільного суду від 28 жовтня 2022 року – вбачається, що суд не застосовував у ньому положення частини третьої статті 533 Кодексу, Декрету.

Отже, автор клопотання в цій частині не дотримав вимог частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно

з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2.2. Із аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація Полякової О.В. щодо неконституційності частини другої статті 192, частини другої статті 524, частини другої статті 533 Кодексу зводиться до висловлення незгоди із застосуванням оспорюваних положень Кодексу в остаточному судовому рішенні в її справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Отже, автор клопотання в цій частині не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.3. Автор клопотання також просить перевірити на відповідність Конституції України постанови Верховного Суду та фактично звертається до Конституційного Суду України за наданням юридичних консультацій.

Конституційний Суд України у своїх рішеннях зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації юридичних норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовими правозастосування; надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010); відповідно до змісту Конституції України та Закону України „Про Конституційний Суд України“ питання внесення змін до нормативних актів, заповнення прогалін, усунення суперечностей і колізій між законами та іншими нормативними актами не є компетенцією Конституційного Суду України (Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 27 червня 2023 року № 12-уп/2023).

Отже, у цій частині є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Полякової Ольги Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 533 Цивільного кодексу України, Декрету Кабінету Міністрів України „Про систему валютного регулювання і валютного контролю“ від 19 лютого 1993 року № 15–93 зі змінами на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; частини другої статті 192, частини другої статті 524, частини другої статті 533 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги; постанов Верховного Суду на підставі пункту 2 статті 62 цього закону – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**